

РЕШЕНИЕ

№ 19577

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **4256** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.70-73 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по искане на Й. К. А. за възобновяване на административнонаказателното производство по Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-018228/14.09.2022г., издадено от началник сектор в ОПП – СДВР, с което на А. на основание чл.174, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП.

Искането е с правно основание чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН като се твърди, че не е уведомен за изготвеното решение във връзка с обжалването на НП пред Софийски районен съд, с което е нарушено правото му на защита. Действително бил упълномощил адвокат, но това упълномощаване било само за въззивното обжалване. За постановеното решение разбрал на 17.04.2024г. При извършената справка по делото искателят установил, че преписката е непълна – липсвали посочените в 11 пункта документи, описани в придружителното писмо от СДВР. По този начин за искателя оставало неясно как съдът е установил релевантните за спора факти. На следващо място се твърди, че по делото не е доказана компетентността на актосъставителя И. В. Н., който на процесната дата не фигурира в графициите и ежедневната ведомост на

неговия отдел – факт, който искателят узнал на 17.04.2024г. Така изложеното субсумира под нормата на чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН, постановяваща, че административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато се открият нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта.

В съдебно заседание искателят се явява лично и поддържа така изложените съображения като допълнителни излага в писмено становище.

Ответникът по искането – началник сектор ОПП – СДВР, редовно призван, не се явява в съдебно заседание, не ангажира становище по искането.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на искането.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С Наказателно постановление № 22-4332-018228/14.09.2022г., издадено от началник сектор в ОПП – СДВР, на А. на основание чл.174, ал.1, т.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП за това, че на 03.09.2022г. около 01,05 часа в [населено място] по [улица]от[жк]към [населено място] управлява лек автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „КИА 07“ ЕООД, след употреба на алкохол – 0,58 промила в издишания въздух, измерено с техническо средство АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР 7510 № 0138, проба № 2833 в 01,09 часа, резултат от кръвна проба 0,53 промила, съгласно проведено изследване въз основа на талон за медицинско изследване № 107938 за МБАЛ „Св.А.“.

Наказателното постановление е връчено на А. на 02.11.2022г. и е обжалвано от него пред СРС. По жалбата му е образувано НАХД № 15354/2022г., производството по което е приключило с постановяването на Решение от 17.08.2023г., с което НП е потвърдено като законосъобразно издадено. Решението е съобщено на наказаното лице чрез пълномощника му адв.Х. И. Р. на 11.10.2023г., не е обжалвано и е влязло в сила.

Според разпоредбата на чл.70, ал.1 ЗАНН, на проверка по реда на възобновяване на административнонаказателното производство подлежат влезли в сила актове, вкл. наказателни постановления. В процесния случай се установи, че както НП, така и решението на съда, с което е потвърдено, са влезли в сила.

Предложението е направено на основание чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН – когато се открият нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта.

Направено е от лицето, по отношение на което е издаден акта, производството по издаването на който се иска да бъде възобновено /чл.72, ал.1, т.2 ЗАНН/ и в срока по чл.71, ал.1, т.2 ЗАНН - едномесечен от узнаването за обстоятелствата по чл.70, ал.2, т.3.

Въз основа на горното съдът приема, че е сезиран с допустимо искане, което разгледано по същество е неоснователно, по следните съображения:

Искателят твърди, че не е уведомен надлежно за постановеното съдебно решение. В случай, че този пропуск е налице, то той не представлява ново обстоятелство по см. на

чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН, а касае срока за обжалване на въззивното решение пред административния съд. Ако решението на съда не е влязло в сила, то не е влязло в сила и НП, с оглед което не биха били налице предпоставките за допустимост на искането за възобновяване – съгласно чл.70, ал.1 ЗАНН на възобновяване подлежат влезлите в сила наказателни постановления и решения на районния и на административния съд.

Твърдението му, на следващо място, не отговаря на фактите по делото. Както вече се посочи, решението на СРС е съобщено на наказаното лице чрез пълномощника му адв.Х. И. Р. на 11.10.2023г. Видно от материалите в кориците на НАХД № 15354/2022г. по описа на СРС, въззивната жалба е подадена от пълномощника адв.Х. Р. като към нея е приложено пълномощно и договор за правна помощ и съдействие от 11.11.2022г. Видно от договора той е с предмет осъществяване на процесуално представителство пред всички органи и институции на територията на Р.България. В пълномощното е изрично посочено, че Й. К. А. упълномощава адв.Х. Р. да го представлява пред органите на съда, следствието, прокуратурата, МВР и т.н., да осъществява процесуално представителство и изрично да образува производство по обжалване на НП № 22-4332-018228/14.09.2022г. пред Районен съд – София и вземе участие до окончателното му приключване, вкл. пред Административен съд София-град, действайки като негов процесуален представител. Така посоченото съдържание на пълномощното директно опровергава твърдението, че адвокатът е бил упълномощен единствено да изготви и подаде жалбата. В качеството на пълномощник адв.Р. е уведомен за постановления съдебен акт, което връчване е удостоверено по надлежния ред. Ето защо съдът приема, че както НП, така и съдебното решение са влезли в сила, съответно е налице влязъл в сила акт по чл.70, ал.1 ЗАНН, което обосновава извод за допустимост на настоящото производство.

По отношение другите две твърдения, съдът намира следното:

Възобновяването на административнонаказателното производство е извънреден способ за защита срещу влезли в сила актове по чл.70, ал.1 ЗАНН. Съгласно чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН административнонаказателните производства подлежат на възобновяване, когато се открият нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта.

Следователно, нормативно установените условия за възобновяване на административнонаказателните производства на това основание са наличие на непълнота на фактическия или доказателствен материал относно обстоятелства от съществено значение за главния факт от предмета на доказване в тези производства, която непълнота не се дължи на небрежност на страната или съответно на процесуално нарушение на съда и се разкрива след влизане в сила на наказателното постановление, респективно на съдебното решение.

Възобновяването на производството на това основание изисква да се установи кумулативно наличието на три обстоятелства, а именно да се открие ново обстоятелство или доказателство, то да е от съществено значение за разкриване на обективната истина и да не е било известно на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта. Новооткрити доказателства по смисъла на чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН са писмени доказателства за новооткритите факти, както и новооткрити документи относно факти, които не са могли да бъдат доказани поради липса на тези документи. Исканата възобновяване страна следва да установи, че новото

обстоятелство е съществувало към момента на решаване на делото, но не му е било известно и след полагане на дължимата грижа.

В процесния случай не са налице предпоставките, визирани в чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН. От събраните по делото доказателства не се установява наличието на нито една от тях. Смиълът на нормата на чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН е новото доказателство да установява факт, с който се променя фактичката обстановка на административното нарушение и който дава основание да се правят нови изводи по въпросите относно наличието на деяние, неговият извършител и вината на същия, т.е. касае се за факти, относими към материалноправната законосъобразност на НП, респ. потвърждаващото го съдебно решение, които поради това, че не са били взети предвид от съда, правят неговото решение обективно неправилно. Такива нови доказателства не са представени, не се и твърдят.

На първо място към 17.04.2024г., когато искателят е извършил справка по делото, административнонаказателната преписка не се е съдържала в кориците на делото, тъй като след влизане в сила на решението тя е върната на административнонаказващия орган с писмо изх.№ 96662/16.11.2023г., в съответствие с чл.38, т.17 от Правилника за администрацията в съдилищата.

На следващо място твърдението за липса на компетентност на актосъставителя И. В. Н. е недоказано. По делото са били представени доказателства за оправомощаване на лицето в качеството на заеманата длъжност към този момент – мл.автоконтрольор, да извършва проверки за шофиране след употреба на алкохол и съставяне на актове за установяване на административни нарушения при положителен резултат, установен с техническо средство. Същият е бил разпитан като свидетел по делото и потвърждава, че подписът, положен в АУАН е негов. Въз основа на кои доказателства искателят прави извод, че за 03.09.2022г. И. Н. не е присъствал в графици за работа и следователно не е бил на работа, за съда остава неясно.

Всички останали съображения, изложени в хода на устните състезания, както и в допълнително представените писмени бележки, касаещи посочване на мерната единица в изследването за алкохол в кръвта и тази отчетена с дрегер, допустимите грешки при измерването и отразяването им в съставените документи, нямат отношение към предмета на делото доколкото не съставляват нови обстоятелства или нови доказателства, имащи съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта, а по същество представляват възражения за допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които обаче са преклудирани с влизане в сила на НП и нямат отношение към производството по възобновяване и посоченото в искането правно основание, на което е подадено.

Въз основа на горното съдът приема, че искането за възобновяване на административнонаказателното производство е неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.73, ал.2 ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Й. К. А. за възобновяване на административнонаказателното

производство по Наказателно постановление № 22-4332-018228/14.09.2022г., издадено от началник сектор в ОПП – СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.